

Dziennik Polski

1993 r. wójt

2

Nr 222

Subkultury tarnowskie

Punki — Śmieci Świątła

Polskie punki właściwie dzielą się na trzy grupy. Najniższa, tzn. „zniszczeni”, to ci śpiący na ulicy, ci którzy piją najtańszy alkohol, a narkotyki, których używają, też nie są pierwszej jakości. Ubrani są w stare skórzane kurtki z angielskojęzycznymi napisami, wojskowe buty, oraz kolorowe spodnie z naszywanymi metalowymi zamkami. Drugą grupę stanowią „szkoleni”. Sama nazwa wzięła się stąd, że systematycznie szkolą się oni w sztuce walki. Od „zniszczonych” różnią się tym, że są bardziej „eleganccy”. Rekwizyty których używają, a więc rękawice, „pieszczochy” czyli skórzane bransolety nabijane ćwiekami służące często jako broń, noszone są w ściśle określony sposób. Jak twierdzą sami — nie atakują — dopiero wtedy gdy zostaną do tego sprowokowani. Kpią z całego świata, za nic mając swoje otoczenie. Trzecią elitarną grupę stanowią „przywódcy”. Ubrani są starannie, wręcz ekstrawagancko, w sposób nie związany z dwoma wyżej wymienionymi grupami. Kierują oni pozostałymi. „Podwładni” muszą być im bezwzględnie posłuszni. „Przywódcy” są inteligentni, a poza tym mają zdolności organizatorskie.

Ruch „Punk” (z ang. śmieć, wyrzutek, szumowina) powstał pod koniec lat 70. w USA i Wielkiej Brytanii. Był on i jest wyrazem buntu przeciwko preferowanym normom życia, zwłaszcza życia miejskiego. Klasyczny obraz dzisiejszego „punka” to ufarbowane sklezione włosy uczesane na tzw. „Irokeza”, brudna podarta odzież, metalowe łańcuchy, czasem policzki przekłute agrafką. To wszystko ma budzić odrazę, niechęć, szokować otoczenie. Nie są zamknięci w swoim środowisku, bardzo chętnie nawiązują kontakty międzyludzkie. Za swoich wrogów uważają skinów i sądzą, że jedynie punki mogą od nich wyzwolić Polskę. Największym sukcesem punka jest zdobycie czapki skina. Wydają gazetki tzw. fanziny.

Na różnego rodzaju imprezach jak np. festiwal w Jarocinie wykonują swój rytualny taniec „pogo” którego zadaniem jest wzmocnić mięśnie i uczuć koncentracji. Uczą się również szybkiego przemieszczania się. Poruszają się w grupkach 6 — 10-osobowych, tworząc załogi. Te z kolei łączą się w brygady a najliczniejszą formacją są kolumny liczące od 400 do 500 osób.

W województwie tarnowskim punki reprezentowani są przez 60 osobową grupę. Są to młodzi ludzie w wieku 14 — 18 lat.

Tadeusz Mędzelowski